

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7C/191/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114213328
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114213328.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobkyne S. T., nar. XX.X.XXXX, bytom P. XX, XXX XX P., právne zastúpenej Mgr. Paulínou Naništovou, advokátkou so sídlom Sládkovičova č. 8, 080 01 Prešov, proti žalovanému PRO CIVITAS s. r. o., so sídlom Astrová 2/A, 821 01 Bratislava, IČO: 45 869 464, právne zastúpeného JUDr. Veronikou Kubrikovou, PhD., advokátkou so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

I. Súd odkladá vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom zo dňa 26.3.2014 sp. zn. IA-C/0214/0342, zriadenom pri Rozhodcovskej, arbitrážnej a mediačnej, a. s. so sídlom Sienkiewiczova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 35 862 882.

II. Súd zrušuje rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom dňa 26.3.2014 sp. zn. IA-C/0214/0342 zriadený pri Rozhodcovskej, arbitrážnej a mediačnej, a. s. so sídlom Sienkiewiczova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 35 862 882.

III. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyni trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 166,34 eur tieto na účet jeho právneho zástupcu, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 12. Mája 2014 žiadala, aby súd rozhodol o zrušení rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom zo dňa 26. Marca 2014 sp. zn. IA-C/0214/0342, rovnako žiadala, aby súd rozhodol o odložení vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku.

Žalobu vo veci samej odôvodnila tým, že dňa 24.7.2009 spolu s právnym predchodcom žalobcu uzatvorila Zmluvu o úvere. Žalovaná podala návrh pred Stálym rozhodcovským súdom, následne bol vydaný rozhodcovský rozsudok, ktorý si prevzala dňa 16.4.2014. Žalobkyňa touto žalobou žiadala o zrušenie rozhodcovského rozsudku a to z dôvodov podľa § 40 ods. 1 písm. c/, b/, g/ a j/ Zákona o rozhodcovskom konaní.

Pôvodná žalovaná Poštová banka, a.s. sa k žalobe žalobkyne vyjadrila v písomnom podaní, súdu doručenom dňa 25.7.2014, kde žalobu žalobkyne žiadala ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť. Mala za to, že dohoda o zrážkach zo mzdy nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne. Na úverovú zmluvu ako absolútny obchod je možné aplikovať iba ustanovenia o zmluvnom type tretej časti Obchodného zákonníka. Žalobkyňa bola oboznámená s obsahom poisťnej zmluvy a všeobecnými poisťnými podmienkami. Uvedenú skutočnosť potvrdila podpisom úverovej zmluvy, pričom poisťná zmluva, ako aj všeobecné poisťné podmienky boli k dispozícii na každom obchodnom mieste žalovaného, webovom sídle, čiže tvrdenia žalobkyne považuje žalovaná v celom rozsahu za účelové. Úverová zmluva je na prvý pohľad bez problémov čitateľná, potvrdzuje to

aj skutočnosť, že žalobkyňa sama do časti úverovej zmluvy dopĺňala niektoré údaje a teda bola schopná úverovú zmluvu čítať.

Súd vykonal dokazovanie vypočítaním žalobkyne a listinnými dôkazmi a to žalobou zo dňa 12. Mája 2014, Úverovou zmluvou zo dňa 30.7.2009, Rozsudkom Rozhodcovského súdu sp. zn. IA-C/0214/0342 zo dňa 26. Marca 2014, pripojeným spisom Rozhodcovského súdu, uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 7C 191/2014 - 101 zo dňa 30. Septembra 2014, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Dňa 30.7.2009 bola medzi právnym predchodcom žalovaného ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníčkou podpísaná úverová zmluva, na základe ktorej poskytla Poštová banka, a. s. žalobkyňi úver vo výške 6 500 eur, ktorý sa zaviazala splácať v 70 mesačných splátkach po 158,29 eur. Celková výška nákladov predstavovala 4 232,32 eur. Dátum konečnej splatnosti bol dohodnutý 26. Mája 2015, prvá splátka bola splatná dňom 26.8.2009, pri úrokovej sadzbe 19 %, priemerná RPMN predstavovala 17,73 % a RPMN banky 20,74 %. Neoddeliteľnou súčasťou tejto úverovej zmluvy boli aj Obchodné podmienky pre úver.

Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1/2014 zo dňa 5.6.2014 Poštová banka, a. s. ako pôvodný veriteľ z úverovej zmluvy postúpila pohľadávku uplatnenú v tomto konaní na spoločnosť BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED.

Dňa 26. Marca 2014 bol rozhodcovským súdom a to Stálym rozhodcovským súdom, zriadenom pri Rozhodcovská, arbitrážna a mediálna a. s. vydaný rozhodcovský rozsudok sp. zn. IA-C/0214/0342, na základe ktorého bola žalobkyňa povinná zaplatiť istinu vo výške 5 859,99 eur, úrok vo výške 19 % ročne zo sumy 5 859,99 eur od 2. Decembra 2013 do zaplatenia istiny, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 5 859,99 eur odo dňa 2. Decembra 2013 do zaplatenia istiny, sumu dlžných úrokov a úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu 1. Decembru 2013 vo výške 4 332,76 eur a náhradu poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 509,64 eur, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku.

Rozhodcovský rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30.4.2014 a vykonateľnosť dňa 4.5.2014.

Z pripojeného spisu rozhodcovského súdu mal súd za preukázané, že tento rozsudok bol žalobkyňi doručený dňa 16.4.2014 (č. I. 73 súdneho spisu).

Uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 7C 191/2014 - 101 zo dňa 30. Septembra 2014 súd pripustil, aby z konania vystúpil pôvodný žalovaný Poštová banka, a. s. a na jeho miesto vstúpila spoločnosť PRO CIVITAS s. r. o.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.6.2014 uzatvorenej medzi spoločnosťou BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED ako postupcom a žalovaným v tomto konaní došlo k postúpeniu pohľadávky zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, čím mal súd za preukázanú pasívnu vecnú legitimitáciu žalovaného v tomto konaní. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28. Októbra 2014.

Podľa článku XI. Obchodných podmienok pre úver bod 11.2 zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere budú riešené dohodou. V prípade nedosiahnutia dohody sa uplatní na riešenie sporov rozhodcovská doložka uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach, na základe ktorej dochádza k mimosúdnejmu riešeniu týchto sporov.

Podľa článku X. bod 10.1 Všeobecných obchodných podmienok, všetky záväzkové vzťahy medzi bankou a klientom sa riadia platnými právnymi predpismi Slovenskej republiky v súlade s nimi budú vykladané pokiaľ nie je medzi bankou a klientom dohodnuté inak. Podľa bodu 10.2.2, banka a klient sa dohodli na rozhodcovskej doložke týkajúcej sa riešenia všetkých sporov, ktoré medzi nimi vzniknú z právnych vzťahov vzniknutých po poskytnutí služieb, bankových produktov alebo vykonávaní bankových obchodov, vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik príslušnej zmluvy a to v nasledovnom znení a/ pokiaľ bude v príslušnom spore žalobcom banka predloží tento spor na prerokovanie a rozhodnutie rozhodcovskému súdu a to podľa jeho štatútu a rokovacieho poriadku, ktoré sú platné a účinné v čase začatia rozhodcovského konania, b/ pokiaľ bude v príslušnom spore žalobcom klient je oprávnený predložiť tento spor na prerokovanie a rozhodnutie rozhodcovskému súdu a to podľa jeho štatútu

a rokovacieho poriadku, ktoré sú platné a účinné v čase začatia rozhodcovského konania alebo všeobecného súdu. Podľa bodu 10.2.3 všeobecných obchodných podmienok, ak klient najneskôr pri uzatvorení bankového obchodu alebo zmluvy nedoručí banke písomné oznámenie, že s rozhodcovskou doložkou nesúhlasí má sa za to, že ju prijal. Podľa bodu 10.2.5 Všeobecných obchodných podmienok, banka a klient sa ďalej dohodli, že táto rozhodcovská doložka zaväzuje právnych nástupcov oboch zmluvných strán. Podľa bodu 10.2.6 Všeobecných obchodných podmienok, banka a klient sa dohodli, že odstúpenie od zmluvy sa nedotýka rozhodcovských doložiek, ktoré sú súčasťou zmluvy uzatvorenej medzi bankou a klientom.

Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že úverovú zmluvu s Poštovou bankou, a.s. uzatvorila v roku 2007, nakoľko v tom čase potrebovala úver, toho času mala maloletého syna, ktorý bol astmatik a potrebovala peniaze na jeho liečebné náklady. Keď na pobočke poštovej banky podpísala zmluvu o úvere, pracovníčka banky vyplá počítač. Zároveň v poštovej banke sa vyplí všetky počítače. Na pobočke banky, kde si vybavovala úver bola s dvoma maloletými deťmi, jedno bolo trojmesačné a druhý syn bol trojročný. Pracovníčka banky jej povedala, že celú zmluvu o úvere jej zašlú poštou. Táto zmluva jej aj prišla, podpísala ju a nechala si ju. Zmluvu o úvere spočiatku splácala z materskej, no po skončení materskej sa zaevidovala na úrad práce. Vždy sa snažila finančné prostriedky žalovanému poukázať. Následne sa dostala do nepriaznivej finančnej situácie, úver už ďalej nevedela splácať, preto sa poradila s pracovníčkou pošty, ktorá jej povedala, aby oslovila Poštovú banku a. s. a požiadala ich o zníženie splátok z dôvodu svojej nepriaznivej finančnej situácii. Následne napísala poštovej banke list, kde ich požiadala o zníženie splátok, avšak oni jej vôbec neodpísali. Z dôvodu nepriaznivej finančnej situácie, preto úver prestala splácať. Následne ju zamestnanci Poštovej banky, a. s. kontaktovali, že nespláca úver, preto sa s nimi dohodla, že tento úver bude splácať v mesačných splátkach po 50 eur. Ak mala viacej finančných prostriedkov tieto žalovanému poukázala. Napriek skutočnosti, že tento úver splácala v mesačných splátkach a so zamestnancami banky sa na ich výške dohodla, prišiel jej rozhodcovský rozsudok. Následne požiadala sociálnu pracovníčku o pomoc. Žiadne obchodné podmienky, ako aj všeobecné obchodné podmienky banky jej doručené neboli. Po tom jej prišla zmluva o úvere, ako aj ďalšie listiny písané veľmi maličkým písmom, ktoré vôbec nečítala, nakoľko na to nemala čas. Týmto úverom chcela vyrovnáť svoju predchádzajúcu pôžičku. Aký je rozdiel medzi všeobecným a arbitrážnym súdom to nevedela súdu uviesť.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 41 ods.1 Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o rozhodcovskom konaní), žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Vzhľadom k tomu, že rozhodcovský rozsudok bol doručený žalobkyni dňa 16.04.2014 a žalobný návrh bol súdu doručený dňa 12.05.2014, bol podaný v zákonom stanovenej lehote.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len Občiansky zákonník), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 40 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak

- a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3),
- b) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní,
- c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,
- d) sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal,
- e) účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené,
- f) sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť,
- g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17),
- h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, 14) alebo
- i) bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený,
- j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Žalobkyňa v zmysle § 40 ods.1 písm. c) zákona o rozhodcovskom konaní popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy, resp. rozhodcovskej doložky, ktorá nemala byť dojednaná individuálne.

Súd mal za preukázané, že žalobkyňa ako dlžníčka a Poštová banka, a.s. ako veriteľ uzavreli dňa 30.07.2009 zmluvu o úvere.

Z ničoho v zmluve nie je zrejmé, že Všeobecné obchodné podmienky, súčasťou ktorých mala byť rozhodcovská doložka, sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. To je uvedené iba v predložených všeobecných obchodných podmienkach v časti Všeobecná časť, avšak z ničoho v zmluve nevyplýva, že dané všeobecné obchodné podmienky by mali byť súčasťou predmetnej zmluvy a že sa aj týkajú predmetnej zmluvy. Je nepochybné, že v zmluve nie je obsiahnuté žiadne dojednanie, že všeobecné obchodné podmienky sú súčasťou zmluvy.

Súd má za to, že pokiaľ aj klient (žalobkyňa) v zmluve potvrdila, že sa s obsahom všeobecných obchodných podmienok oboznámila, nemožno toto považovať za uzavretie rozhodcovskej doložky, nakoľko „také potvrdenie“ žalobkyne v zmluve je nezrozumiteľné, keďže nie je možné jednoznačne uviesť, o ktoré všeobecné obchodné podmienky sa jedná. Dokonca žalobkyňa uviedla, že rozhodcovská zmluva s ňou dojednaná nebola, čo je veľmi pravdepodobné vzhľadom na prax mnohých subjektov pri uzatváraní úverových zmlúv, či iných spotrebiteľských zmlúv.

Zároveň je nesporné, že žalovaným predložené všeobecné obchodné podmienky nie sú podpísané a nie sú podpísané ani žalobkyňou.

Súd v tejto súvislosti zároveň poukazuje na to, že hoci Zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy v ustanovení § 93b ukladal bankám - teda aj právnomu predchodcovi žalovaného povinnosť ponúknuť (nie nanútiť - poznámka súdu) svojim klientom neodvolateľný návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy, v zmysle tejto právnej úpravy klient nebol povinný tento návrh rozhodcovskej zmluvy predložený bankou prijať.

Podľa neskoršej právnej úpravy § 93b ods. 1 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, banky a pobočky zahraničných bánk sú povinné ponúknuť svojim klientom neodvolateľný návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy o tom, že ich prípadné vzájomné spory z obchodov (§ 5 písm. i) budú rozhodnuté v rozhodcovskom konaní stálym rozhodcovským súdom zriadeným podľa osobitného zákona, a to tak, aby klient mal možnosť voľby, či prijme alebo neprijme predložený návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy. Banka a pobočka zahraničnej banky sú pri predložení návrhu na uzavretie rozhodcovskej zmluvy tiež povinné preukázateľne poučiť klienta o dôsledkoch uzavretia navrhovanej rozhodcovskej zmluvy na riešenie ich vzájomných sporov z obchodov.

Uvedené ustanovenie vyžaduje pre platné dojednanie rozhodcovského konania individuálne vyjednanie rozhodcovského konania zo strany spotrebiteľa, a to po poučení o dôsledkoch jeho rozhodnutia. Dodávateľ tak musí postupovať spôsobom preukázateľným. Zákonom vyžadované preukázateľne poučenie spotrebiteľa, jeho voľba nenapĺňa taký postup dodávateľa, ak sa rozhodcovská doložka uvedie len ako súčasť všeobecných podmienok. Podstatou všeobecných obchodných podmienok je, že sa v rámci kontraktácie nemenia, že sú všeobecné a buď záujemca o službu tieto prijme alebo zmluva nevznikne. Je zrejmé, že spotrebiteľ je tak, čo do vyjednávacej pozície, ako aj do informovanosti v nevýhodnejšom postavení oproti dodávateľovi (Mostaza Claro - 168/05 bod. 25-28, uznesenie Pohotovosť C-76/10 bod 37 a iné).

Podľa § 93b ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, banky a pobočky zahraničných bánk sú povinné ponúknuť svojim klientom neodvolateľný návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy o tom, že ich prípadné vzájomné spory z obchodov [§ 5 písm. i)] budú rozhodnuté v rozhodcovskom konaní stálym rozhodcovským súdom zriadeným podľa osobitného zákona.

Podľa § 93b ods.2 zák. č. 483/2001 Z.z. návrh rozhodcovskej zmluvy podľa odseku 1 sú banky a pobočky zahraničných bánk povinné predložiť svojim klientom najneskôr pri uzatváraní obchodu, na ktorý sa nevzťahuje už uzavretá rozhodcovská zmluva. Klient nie je povinný prijať návrh rozhodcovskej zmluvy predložený podľa odseku 1; ak klient neprijme návrh rozhodcovskej zmluvy predložený podľa odseku 1, tak prípadné spory z obchodu s takýmto klientom sa riešia postupom podľa osobitných predpisov.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žaloba žalobkyne je v celom rozsahu dôvodná.

Žalobkyňa podpísala s Poštovou bankou, a. s. dňa 30.7.2009 úverovú zmluvu, na základe ktorej jej Poštová banka, a. s. poskytla úver v celkovej výške 6 500 eur, ktorý sa zaviazala splácať v 70 mesačných splátkach vo výške po 158,29 eur s dátumom prvej splátky dňa 26.8.2009 a konečnou splatnosťou úveru dňom 26. Mája 2015.

Z pripojeného spisu rozhodcovského súdu mal súd za preukázané, že dňa 26. Marca 2014 bol vydaný rozhodcovský rozsudok sp. zn. IA-C/0214/0342, na základe ktorej bola žalobkyňa zaviazaná zaplatiť sumu vo výške 5 859,99 eur, úrok vo výške 19 % ročne zo sumy 5 859,99 eur odo dňa 2. Decembra 2013 do zaplataenia istiny, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 5 859,99 eur odo dňa 2. Decembra 2013 do zaplataenia, sumu dlžných úrokov a úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu 1. Decembra 2013 vo výške 4 332,76 eur a náhradu poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 509,64 eur. Rozhodcovský rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30.4.2014 a vykonateľnosť dňa 4. Mája 2014. Zároveň mal súd za preukázané, že tento rozhodcovský rozsudok bol žalobkyňi doručený dňa 16. Apríla 2014.

Súd poukazuje na to, že z ničoho nevyplýva, že žalobkyňa ako spotrebiteľka bola riadne oboznámená a mala možnosť výberu medzi prijatím alebo neprijatím rozhodcovskej doložky. Pokiaľ žalovaný tvrdil,

že žalobkyňa pred podaním žalobného návrhu bola nečinná a nič nenamietala, toto nie je relevantné pre posúdenie dôvodov § 40 Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. A pokiaľ žalovaný namietala aplikáciu smerníc a pod., súd poukazuje na predmet tohto konania - o zrušenie rozhodcovského rozsudku a zároveň poukazuje na zákonné dôvody pre podanie takej žaloby v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia.

Rozhodcovská doložka je absolútne neplatnou a zároveň je aj neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a žalobkyňa ňou teda nebola a nie je viazaná.

Súd poukazuje na to, že ani skutočnosť, že v rozhodcovskom konaní nebola platnosť rozhodcovskej doložky namietaná, neobstojí, nakoľko v zmysle ustálenej judikatúry princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa. Konanie pred rozhodcovským súdom viedli vo svojich dôsledkoch k tomu, že žalobkyni ako spotrebiteľovi bola odopretá ochrana, ktorú jej poskytuje tiež Smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že zmluva medzi účastníkmi konania je zmluvou spotrebiteľskou, pretože právny predchodca žalovaného konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti.

Rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná tak, ako je vyššie uvedené, a preto sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka. Táto doložka je tak neplatná, a preto súdu neostalo nič iné, len rozhodcovský rozsudok zrušiť.

Vzhľadom na to, že rozhodcovskú doložku súd posúdil ako neplatnú, v dôsledku čoho nemalo dôjsť ani k rozhodcovskému konaniu, súd sa ďalej v rámci tohto konania ďalšími dôvodmi uvádzanými žalobkyňou nezaoberal, nakoľko je to nadbytočné, keďže rozhodcovská doložka je neplatná, čo je dôvod pre zrušenie rozhodcovského rozsudku. Pri neplatnej rozhodcovskej doložke nemalo ani dôjsť k rozhodcovskému konaniu, preto je nadbytočné skúmať prípadné porušenie právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa rozhodcovským súdom. Keďže dôvod zrušenia bol dôvod podľa § 40 ods.1 písm. c) zákona o rozhodcovskom konaní, po právoplatnosti rozhodnutia nebude vo veci rozhodovať opäť rozhodcovský súd, ale v konaní bude pokračovať súd, a to v zmysle § 43 ods.1 zákona o rozhodcovskom konaní, podľa ktorého ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov podľa § 40 písm. a) a c), pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

Zároveň súd postupom podľa § 40 ods. 2 Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd prizná plnú náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V tomto konaní bola žalobkyňa v celom rozsahu úspešná, žalovaný je jej povinný nahradiť trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia.

Právna zástupkyňa žalobkyne si trovy konania vyčíslila v písomnom podaní, súdu doručenom dňa 3.2.2015, kde žiadala priznať odmenu celkovo za štyri úkony právnej pomoci, pričom pri vyčíslívaní trov právneho zastúpenia vychádzala z hodnoty sporu vo výške 5 859,99 eur, kde odmena za jeden úkon právnej pomoci predstavuje sumu 200,85 eur.

Súd rozhodol o trovách právneho zastúpenia postupom podľa § 11 ods. 1 písm. a/, § 13a ods. 1 písm. a/, písm. d/ a § 13a ods. 4 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Súd mal za to, že v tomto prípade sa predmet sporu nedá určiť, preto podľa názoru súdu nie je možné postupovať z výšky plnenia 5 859,99 eur, ale právnej zástupkyni žalobkyni patrí odmena vo výške 1/13 výpočtového základu, keďže predmetom konania je zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá v roku 2014 predstavovala sumu 61,87 eur a v roku 2015 sumu 64,53 eur. Zároveň za účasť na pojednávaní dňa 2. Októbra 2014, ktoré bolo odročené bez prejednávania veci patrí právnej zástupkyni žalobkyni

odmena iba vo výške 1 základnej sadzby tarifnej odmeny postupom podľa § 13a ods. 4 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z., t. j. iba v sume 15,47 eur.

Súd právnej zástupkyňi žalobkyne priznal odmenu za tieto úkony právnej pomoci:

1. príprava a prevzatie zastúpenia zo dňa 1.6.2014,
2. účasť na nemeritórnom pojednávaní dňa 2. Októbra 2014
3. účasť na pojednávaní dňa 2.2.2015.

Spolu ma právna zástupkyňa žalobkyne nárok na odmenu za tieto tri úkony právnej pomoci vo výške 141,87 eur (61,87 + 64,53 + 15,47 eur).

Postupom podľa § 16 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z., súd priznal aj 2 x režijný paušál po 8,04 eur a 1x po 8,39 eur, spolu 24,47 eur.

Právna zástupkyňa žalobkyne ma tak nárok na trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 166,34 eur (141,87 eur + 24,47).

Právna zástupkyňa žalobkyne si vo vyčíslení trov konania zo dňa 3.2.2015 uplatnila odmenu aj za úkon právnej pomoci písomné vyjadrenie na súd zo dňa 24. Septembra 2014. Za tento úkon právnej pomoci jej súd odmenu nepriznal. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že toto písomné vyjadrenie žalobkyne sa nachádza na č. I. 91 súdneho spisu, nejedná sa o vyjadrenie vo veci samej, ide o vyjadrenie, na ktoré súd právnu zástupkyňu žalobkyne nevyzval, dal jej na vedomie, že došlo v tomto prípade zmluvou o postúpení pohľadávky k zmene v osobe žalovaného. Súd ma tak za to, že jej odmena za tento úkon právnej pomoci neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu _____ ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.